

Arrest

nr. 160 785 van 26 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. PUT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsgroep Madhiban. U stelt afkomstig te zijn uit het dorp Santara, gelegen in Badhaadhe district in de provincie Lower Juba. U verklaart dat u en uw familie veehouders zijn. U verklaart dat u een relatie had met een meisje dat behoort tot de meerderheidsclan Darod (subclan Harti). In 2013 zou u verschillende keren benaderd zijn door Al-Shabaab. Zij zouden u hebben proberen te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten. U zou telkens geweigerd hebben. Op een dag zouden zij u hebben meegenomen toen u op het platteland was. U zou ongeveer 40 dagen hebben vastgezet in een kamp van Al-Shabaab. Daar zou u geweren hebben moeten schoonmaken en andere taakjes hebben moeten uitvoeren. Op een avond zou u zijn kunnen ontsnappen, toen u zich moest wassen voor het avondgebed. U zag dat de strijders met elkaar

aan het praten waren en zou zo ongezien zijn kunnen weglopen. U zou teruggekeerd zijn naar uw huis en zich meestal verborgen hebben gehouden. U zou zijn blijven afspreken met uw vriendinnetje en zou haar op een gegeven moment zwanger hebben gemaakt. Toen uw vader naar haar familie ging om haar hand te vragen, zou haar familie hem hebben doodgeschoten. U zou enkele maanden later door familieleden van het meisje zijn aangevallen op het platteland. Zij zouden uw handen eraf hebben willen hakken. Oudere voorbijgangers zouden dit hebben kunnen voorkomen waardoor uw handen gespaard bleven. U zou in augustus 2014 zijn getrouwd met een meisje van uw eigen clan: Madhiban. Kort na uw huwelijk zou Al- Shabaab u opnieuw zijn komen zoeken. Uw moeder zou hen hebben zien aankomen en u op tijd hebben kunnen waarschuwen waardoor u weg kon lopen. U zou nog enkele maanden geld hebben verzameld door de verkoop van jullie koeien en kon uiteindelijk op 6 april 2015 vertrekken uit Somalië. U zou eerst naar Nairobi in Kenia zijn gereisd. Na iets meer dan 10 dagen in het huis van een smokkelaar te hebben verbleven, zou u met een vals paspoort naar Europa zijn gereisd. U zou twee vliegtuigen hebben genomen naar landen waarvan u de naam niet kent en zou vervolgens met de trein naar België zijn gereisd waar u op 21 april 2015 aankwam en op 24 april 2015 uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u een document neer dat u hebt afgehaald bij de Somalische ambassade in België en waarop uw nationaliteit werd bevestigd aan de hand van een interview op 28 mei 2015 dat 20 minuten zou hebben geduurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld.

Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u over zeer veel verschillende zaken amper iets kunt vertellen en/of volledig foutieve informatie geeft. Nochtans werd u bevraagd naar uw **persoonlijke leefwereld**. Er kan dan ook verwacht worden dat u op zeer elementaire vragen die van groot belang zijn in Somalië, een (correct) antwoord kunt formuleren. Wanneer u in eerste instantie gevraagd wordt naar de plaats waar u geboren en opgegroeid bent, met name het dorp Santara in het district Badhaadhe (Lower Juba), en u gevraagd wordt om te vertellen over uw omgeving, houdt u het bij **zeer vage omschrijvingen**. U verklaart aanvankelijk dat u enkel in uw eigen dorp bent gebleven (gehoorverslag CGVS, p. 7), maar verklaart nadien dat u wel 2 of 3 keer in Badhaadhe zelf bent geweest (gehoorverslag CGVS, p. 8). Aangezien u een veehouder zou zijn geweest, kan er worden verwacht dat u de omgeving zeer goed kent en dat u goed kunt vertellen welke dorpen er nog liggen in de omgeving van uw dorp of op weg naar Badhaadhe. **U komt aanvankelijk echter niet verder dan de naam te geven van 1**

dorp, Wadajir, dat ten oosten van uw dorp zou liggen. Hoewel u initieel verklaart nooit in Wadajir geweest te zijn en bijgevolg verklaart niet te weten of het groot is, blijkt uit uw verklaringen over uw reisweg, dat u wel degelijk Wadajir zou zijn gepasseerd (gehoorverslag CGVS, p. 33). De andere twee dorpen die u opnoemt, Dassi en Mander Qorami, kunnen nergens worden teruggevonden (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is zeer eigenaardig dat een 22-jarige jongeman nooit buiten zijn dorp zou zijn geweest en helemaal niets kan vertellen over zijn district, maar wel vlot alle namen kan opnoemen van de plaatsen waarlangs hij gereisd is vanaf het moment dat hij de Keniaanse grens is overgestoken (gehoorverslag CGVS, p. 32-33). Hoewel u geen enkele plaatsnaam kunt opnoemen tussen Wadajir en Hosingo (Badhadhe district, Lower Juba), waar u de grens naar Kenia zou hebben overgestoken, somt u achtereenvolgens de volgende plaatsnamen in Kenia op waar u voorbij zou zijn gereisd: Loboyo, Doble, Birta Dheer, Serka, Hargardheer, Garissa en Nairobi. **De gedetailleerdheid van uw verklaringen over uw reisweg op Keniaans grondgebied in verhouding met uw gebrekkige kennis over uw eigen leefomgeving, wijzen erop dat u veeleer op Keniaanse bodem woonachtig was.** Wanneer u gevraagd wordt of de namen Garsey Kuusa, Goba of Yedi u iets zeggen, antwoordt u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 18). Deze dorpen liggen nochtans vlakbij Wadajir, het enige dorp dat u wel kunt opnoemen in Badhaadhe district waar u woonachtig zou zijn geweest. Het is zeer eigenaardig dat de dorpen uit uw onmiddellijke omgeving u helemaal niets zeggen.

Wanneer u gevraagd wordt of er een **rivier in Badhaadhe** stroomt, antwoordt u ontkennend. De enige rivier die u kent is de rivier in Kismayo die in Gobweyn uitmondt in de zee. U zou echter nooit in Kismayo geweest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is zeer eigenaardig dat u wel kunt vertellen dat er daar een rivier stroomt, maar dat u uit uw eigen leefomgeving niet kunt vertellen waar er ergens een rivier stroomt (gehoorverslag CGVS, p. 9). Op kaarten alsook op satellietbeelden van Badhaadhe kan er echter gezien worden dat er **over de volledige breedte van het district een rivier stroomt met verschillende vertakkingen.** U zou deze bijgevolg hebben moeten oversteken wanneer u naar Badhaadhe ging. Badhaadhe ligt immers ten zuiden van Santara. **U ontkent zelfs dat er in Badhaadhe een rivier is** (gehoorverslag CGVS, p. 9). Iemand die vee hoedt, zou echter mogen weten waar er een rivier stroomt. Somalië kreeg immers te kampen met vele droge periodes waarbij veehouders hun vee verloren. Water is dan ook het allerbelangrijkste om de dieren, die uw belangrijkste inkomensbron vormen, in leven te houden. Zelfs indien de rivier met periodes droog zou hebben gestaan, zou u mogen weten dat er een rivier(bedding) is. Het enige wat u kunt opnoemen zijn enkele drinkplaatsen die u zou tegenkomen onderweg naar Badhaadhe (gehoorverslag CGVS, p. 9). Deze informatie is echter niet controleerbaar. Bovendien bestaan dergelijke drinkplaatsen die gemaakt zijn van modder en regenwater moeten opvangen ook in de buurlanden van Somalië. Uw verklaringen zijn bovendien zodanig beknopt en onvolledig, waardoor u uw herkomst niet aannemelijk hebt gemaakt.

Ook wanneer u gevraagd wordt om een **beschrijving te geven van Badhaadhe waar u enkele keren zou zijn geweest, antwoordt u zeer vaag.** U verklaart gewoon dat er gebouwen zijn, oude en nieuwe, dat er geen slechte mensen zijn, maar normale mensen en dat Al-Shabaab er aan de macht was. Er werd u nochtans zeer duidelijk uitgelegd dat het belangrijk is om hierover gedetailleerd te vertellen en bovendien werd u **meermaals aangespoord om meer details te geven** en een beschrijving te geven. U levert echter **geen enkele inspanning om meer te vertellen** (gehoorverslag CGVS, p. 10). U kunt daarentegen wel vertellen wie de districtscommissaris is van Badhaadhe. U kunt ook de naam Ali Dheere opnoemen wanneer u gevraagd wordt naar belangrijke figuren van Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 11). Aangezien Ali Dheere de woordvoerder is van Al-Shabaab, wordt zijn naam vermeld in ontelbaar veel artikels over Al-Shabaab in binnen- en buitenland. Hij is bovendien afkomstig uit Mogadishu. Het is zeer eigenaardig dat u geen lokale Al-Shabaabfiguren kunt opnoemen, maar wel uitgerekend de woordvoerder. Dit bevestigt nogmaals dat u deze informatie uit andere bronnen hebt gehaald dan uit uw eigen leefwereld of beleving in een afgelegen en onderontwikkeld dorp. Het valt op dat de zaken waarover u wel kunt vertellen, zaken zijn die gemakkelijk ingestudeerd kunnen worden, maar dat de meest normale zaken over uw eigen leefwereld te moeilijk blijken te zijn voor u. Het ingestudeerd karakter van uw verklaringen, wordt daardoor nogmaals onderlijnd. Ook de clans lijkt u van buiten te hebben geleerd. U vergist zich immers door te zeggen dat de clan Sheikhal behoort tot de clanfamilie Dir. Sheikhal is immers een subclan van de clanfamilie Hawiye. Wanneer u gevraagd wordt of u subclans kent van Digil en Mirifle, noemt u Isaaq en Sheikhal op, om nadien te verklaren dat u het mis had en dat Isaaq en Sheikhal Dir zijn (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is echter zeer eigenaardig dat u amper iets kunt vertellen over de geografische verspreiding van de clan waartoe u zou behoren, met name Madhiban. Zoals hieronder verder wordt verduidelijkt, kan er aan uw verklaringen over het feit dat u tot een minderheidsclan zou behoren, geen enkel geloof worden gehecht. Deze vaststelling bevestigt eveneens dat u misleidende verklaringen aflegt over uw ware identiteit en herkomst. Uw kennis van het Engels wijst er eveneens op dat u veeleer in Kenia

woonachtig was. Het lijkt erop dat u wel uit een familie van veehoeders komt, maar dat u niet in Somalië zelf woonachtig was.

Omdat uw verklaringen over uw herkomst uit Somalië niet konden overtuigen tijdens uw gehoor, werd u erop gewezen dat het van groot belang is om een correct beeld te geven op de plaatsen waar u verbleven hebt voor uw aankomst in België en dat u het beter kunt vertellen indien u al langer weg bent uit Somalië dan u zelf toegeeft. U wordt zeer duidelijk gewezen op de gevolgen hiervan en het belang van de waarheid. Zelfs wanneer u erop wordt gewezen dat u niet geloofd wordt, verklaart u kort dat u niets achterhoudt. U levert zelfs geen enkele inspanning om toch aan te tonen dat u (oorspronkelijk) van die plaats afkomstig bent, ook al wordt u hier herhaaldelijk op gewezen (gehoorverslag CGVS, p. 18, 22-23).

U heeft niet alleen een zeer slechte geografische kennis, maar ook uw verklaringen over het feit dat u zou behoren tot een minderheidsgroep, met name Madhiban, zijn niet geloofwaardig. Dat blijkt onder meer uit het feit dat u **geen enkel idee** hebt waar uw familie oorspronkelijk vandaan komt (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaart aanvankelijk dat jullie **het enige gezin** waren in jullie dorp dat behoort tot Madhiban en hebt geen enkel idee waar uw ouders en voorouders oorspronkelijk vandaan komen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Aangezien de familiestamboom en het clansysteem zeer belangrijk zijn in Somalië, kan er worden verwacht dat u ook weet waar uw familie vandaan komt en/of waar andere verre verwanten wonen. Deze vaststelling wijst wederom op het feit dat uw herkomst uit Somalië volkomen ongeloofwaardig is. Bovendien past u uw verklaringen constant aan. Uit uw verdere verklaringen blijkt immers dat uw familie **niet de enige familie** was in het dorp die zou behoren tot **Madhiban**. U verklaart immers dat uw echtgenote ook tot Madhiban behoort, maar verklaart dat u denkt dat zij afkomstig is van Badhaadhe zelf (gehoorverslag CGVS, p. 24). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat u op DVZ had verteld dat zij geboren is in Santara dorp, schaaft u uw verklaringen bij en verklaart u dat u even vergeten was dat zij daar was geboren, maar dat zij in feite is opgegroeid in Badhaadhe zelf (gehoorverslag CGVS, p. 24). Aangezien u iets meer dan een maand voor uw gehoor op het CGVS nog wel kon herinneren dat zij in Santara geboren was, kan er aan deze verklaringen ernstig getwijfeld worden. Zij zou bovendien op geen enkele manier aan uw familie verwant zijn. Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met het feit dat er dan toch andere families Madhiban zijn in uw dorp, antwoordt u dat u in de war bent door al die vragen (gehoorverslag CGVS, p. 24). De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd door het feit dat u eerder gevraagd werd naar uw bezoeken naar Badhaadhe. Hoewel u verklaarde 2 of 3 keer in Badhaadhe te zijn geweest en u ook de redenen hiervoor hebt gegeven (gehoorverslag CGVS, p. 8), had u niet vermeld daar te zijn geweest om uw schoonfamilie te bezoeken (gehoorverslag CGVS, p. 25). Aangezien u redelijk recent voor uw vertrek (in maart (volgens DVZ-verklaring) of augustus 2014 (volgens verklaringen tijdens CGVS-gehoor)) zou zijn getrouwd, kan er worden verwacht dat u zich dit laatste bezoekje herinnert. Ook over de trouwdatum met uw huidige echtgenote legt u tegenstrijdige verklaringen af. Op DVZ verklaarde u te zijn getrouwd op 12 maart 2014 terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart te zijn getrouwd in augustus 2014. Bij confrontatie steekt u de schuld op de tolk (gehoorverslag CGVS, p. 25). **Het lijkt erop dat u op allerlei mogelijke manieren tracht aan te tonen dat u tot een geïsoleerde en gediscrimineerde minderheidsclan uit Somalië zou behoren, maar slaagt er geenszins in.** Dat blijkt verder uit het feit dat u op een gegeven moment verklaart dat uw vader tot één van de gerespecteerde ouderen van het dorp zou behoren (gehoorverslag CGVS, p. 16). Wanneer u erop wordt gewezen dat het toch eigenaardig is dat hij ondanks het feit dat hij tot een gediscrimineerde minderheidsgroep behoort, wel een gerespecteerde oudere zou zijn, verklaart u plots dat dit allemaal veranderde toen hij vermoord werd (gehoorverslag CGVS, p. 16). Ook dit is geen aanvaardbare uitleg. Verder zou uw vader u Somali hebben leren lezen en schrijven en zou hij u zelfs Engels hebben geleerd (gehoorverslag CGVS, p. 17). Aangezien zelfs vele Somalische jongeren uit de meerderheidsc clans deze mogelijkheden niet hebben of niet kunnen hebben, is het zeer eigenaardig dat uitgerekend u dit zou hebben kunnen leren in een godvergeten dorp. **Hoe uw vader zich deze vaardigheden eigen maakte, kunt u ook al niet zeggen** (gehoorverslag CGVS, p. 17). **Het feit dat u Engels spreekt, wijst eveneens op het feit dat u in Kenia woonachtig was.** Uw misleidende verklaringen over de clan waartoe u zou behoren, ondermijnen verder de geloofwaardigheid in verband met uw herkomst en uw verdere verklaringen in verband met de problemen die u zou hebben gehad.

Gelet op het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw herkomst alsook aan het feit dat u zou behoren tot de minderheidsgroep Madhiban, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven. Uw verklaringen zijn bovendien over de hele lijn tegenstrijdig en zeer beknopt. Ook deze vaststelling wijst erop dat u geenszins in Somalië woonachtig was. **Wanneer u meermaals wordt aangespoord om in detail alles te vertellen wat u is overkomen, beperkt u zich tot een korte opsomming van feiten zonder één enkel detail te geven.** Zo verklaart u opeenvolgend dat Al-Shabaab u benaderde, zij wilden dat u zich bij hen aansloot, dat u

weigerde en op het laatste werd opgepakt en vastgezet. Zij wilden u trainen en zelfmoordaanslagen laten plegen. Op een dag kon u ontsnappen. U dacht dat ze u met rust zouden laten, maar werd opnieuw benaderd. Het andere probleem met het meisje speelde zich tegelijkertijd af. Hier houden uw verklaringen op. Zelfs wanneer u erop wordt gewezen dat het belangrijk is dat u in detail vertelt wat er gebeurd is en dat u nog altijd geen duidelijk beeld hebt gegeven, herhaalt u wederom zeer kort wat u voordien al gezegd hebt (gehoorverslag CGVS, p. 26). Indien u daadwerkelijk in gevangenschap zou hebben gezeten bij Al-Shabaab, kan er worden verwacht dat u doorleefd vertelt over de benaderingen en dat u deze ook kunt kaderen in de tijd zoals u dat doet bij andere gebeurtenissen (zij het tegenstrijdig). Uw verklaringen zijn in dit verband zeer beknopt, niet doorleefd en bijgevolg allerminst plausibel. Hetzelfde geldt voor uw ontvoering, gevangenschap, ontsnapping en de periode die daarop volgde. **Over de benaderingen kunt u helemaal niets vertellen en over de manier waarop u door Al-Shabaab werd meegenomen, komt u ook al niet verder dan dat u onder schot werd meegenomen** (gehoorverslag CGVS, p. 27). Ook wanneer u gevraagd wordt om te beschrijven **hoe de plaats eruit zag waar u werd vastgehouden, slaagt u er niet in een beschrijving te geven**. U zegt kortweg dat het eruit zag als een normale militaire basis met huizen. Na aandringen om meer hierover te vertellen, houdt u het bij dezelfde korte verwoordingen (gehoorverslag CGVS, p. 28). Uw ontsnappingsverhaal is allesbehalve plausibel. U verklaart dat u zag dat ze met elkaar bezig waren toen u zichzelf moest reinigen en dat u toen kon weglopen. Het lijkt alsof u gewoon vertelt over de manier waarop u een winkel buitengaats op een doodnormale dag. **Uw verklaringen komen wederom niet geloofwaardig en niet doorleefd over**. Dat blijkt des te meer uit het feit dat u er **niet in slaagt te kaderen waar u ergens werd vastgehouden. Nochtans zou u wel zelf terug tot in uw dorp zijn geraakt**. U verklaart dat u al rennend terugkeerde naar huis en dat u niet wist naar waar u moest lopen. 's Avonds zou u **meestal naar een dorp zijn gelopen** dat u tegenkwam. Wanneer u gevraagd wordt welk dorp, antwoordt u gewoon 'Santara', uw eigen dorp (gehoorverslag CGVS, p. 29). Kortom, uit bovenstaande blijkt geenszins dat u door Al-Shabaab benaderd zou zijn, laat staan door hen zou opgesloten zijn. Hieruit blijkt evenmin dat u in Badhaadhe district in Somalië woonachtig was. Als dat wel het geval was, zou u een betere plaatsbeschrijving hebben mogen geven.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen, dient opgemerkt te worden dat deze zich zouden hebben afgespeeld in 2013. Aangezien u in de periode na uw ontsnapping – indien hier geloof aan zou kunnen worden gehecht, quod non – gewoon uw dagdagelijkse taken kon blijven uitvoeren en thuis bleef wonen, lijkt het er niet op dat Al-Shabaab naar u op zoek was. Dat zou op zijn minst kunnen worden verwacht wanneer een gevangene ontsnapt uit hun kamp. Aangezien zij u voordien meermaals zouden hebben benaderd, weten zij immers maar al te goed waar u vandaan komt. U spreekt zichzelf bovendien tegen door op bepaalde momenten te zeggen dat u zich opsloot in een kamertje thuis (gehoorverslag CGVS, p. 29) en op andere momenten te zeggen dat u een lange tijd op het platteland verbleef en dat u altijd op de akkers was (gehoorverslag CGVS, p. 30). Wanneer u gevraagd wordt om te **preciseren waar u precies naartoe ging, verklaart u wederom zeer kort dat het op het platteland was zonder te verduidelijken** (gehoorverslag CGVS, p. 29). Ook uw verklaringen over de periode na uw ontsnapping zijn zeer beknopt en ontoereikend, waardoor er ook aan deze vervolgingsfeiten geen enkel geloof kan worden gehecht.

Wanneer u gevraagd wordt wat er nog is gebeurd na uw ontsnapping, verklaart u dat Al-Shabaab u weer heeft aangevallen. Na een vraag om verduidelijking, blijkt dat uw moeder hen gezien zou hebben buiten jullie huis en dat zij u kon waarschuwen om weg te lopen. Dit is geenszins een aanval. Het is eveneens merkwaardig dat dit de enige keer is dat zij bij u thuis zouden zijn gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 31). Wederom kunnen deze verklaringen op geen enkele manier overtuigen dat u persoonlijk vervolgd zou worden in Somalië of dat u überhaupt uit Somalië afkomstig bent. Wanneer u gevraagd wordt naar uw leven na uw ontsnapping met betrekking tot uw relatie legt u nog meer tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u op het ene moment dat u thuis in een kamertje opgesloten was (gehoorverslag CGVS, p. 29). Op een ander moment verklaart u dat u overdag nooit thuis was en steeds op de akkers was. U zou daar ook hebben afgesproken met uw vriendinnetje op dat moment (gehoorverslag CGVS, p. 30), het meisje dat later vermoord werd door haar familie. En op nog een ander moment, verklaart u dat u ondergedoken was en overdag bijna niet rondliep (gehoorverslag CGVS, p. 31). Uw verklaringen zijn dan ook in alle opzichten tegenstrijdig. Daarbij komt nog dat u na de komst van Al-Shabaab naar uw huis nog 5 of 6 maanden thuis zou zijn gebleven. **Enerzijds verklaart u dat u tussen het dorp en het nomadengedeelte verbleef. Anderzijds verklaart u dat u bijna nooit buiten kwam en dat u gewoon thuis was** (gehoorverslag CGVS, p. 32). Dit zijn twee totaal verschillende zaken en u slaagt er niet in een zinnig antwoord te formuleren.

Gelet op het feit dat u niet aannemelijk hebt gemaakt te behoren tot de minderheidsclan, Madhiban, zijn de problemen die u aanhaalt in verband met uw relatie met een meisje van een meerderheidsclan, met name Darod (subclan Harti), evenmin geloofwaardig. Ook andere elementen bevestigen het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen hieromtrent. Eerst en vooral

is het zeer eigenaardig dat een meisje in het geheim een relatie zou hebben met een jongen die behoort tot een minderheidsclan. Daarenboven woonden jullie in een gebied dat gecontroleerd wordt door Al-Shabaab en waar ernstige straffen worden opgelegd in geval van buitenechtelijke relaties, laat staan zwangerschappen. Daarbij komt nog dat het voor iedereen alom bekend is dat relaties tussen clans, en zeker tussen iemand van een meerderheidsclan en iemand van een minderheidsclan, bestraft worden met de dood. Ook u leek zich hiervan maar al te goed bewust. Er kunnen dan ook bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over uw geheime relatie en het feit dat dit meisje haar maagdelijkheid zou hebben opgegeven voor een relatie die toch nooit zou worden goedgekeurd. De geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met deze relatie wordt verder volledig ondermijnd door een opeenstapeling aan tegenstrijdigheden. U verklaart op een gegeven moment bijvoorbeeld dat het meisje dat u zwanger zou hebben gemaakt, vermoord werd door haar familie op het einde van 2013 (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het is echter eigenaardig dat uw vader volgens u ongeveer in de vierde maand van 2014 zou zijn vermoord door haar familieleden toen hij om haar hand ging vragen (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Het zou immers logisch zijn dat hij om haar hand ging vragen toen zij nog leefde. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, bent u zelf in de war en beseft u dat het niet logisch is. U slaagt er echter niet in deze tegenstrijdige verklaringen recht te zetten, maar zegt simpelweg dat 'jullie erom bekend zijn dat jullie slecht zijn in data'. Aangezien u op verschillende momenten wel degelijk tijdstippen aanhaalt, lijkt het erop dat u – ondanks het feit dat u een veehouder zou zijn – goed op de hoogte bent van data. U kan eveneens alle data in verband met uw reisweg benoemen. Daarenboven blijkt uit de verklaring van DVZ dat uw vader in 2013 zou zijn gestorven. Toen u hiermee werd geconfronteerd op het CGVS, was u er zeker van dat uw vader in 2014 is vermoord en niet in 2013 (gehoorverslag CGVS, p. 23). Maanden na de moord op uw vader zouden haar familieleden uw hand eraf hebben willen hakken. Het is echter zeer eigenaardig dat deze familie u pas maanden later opspoort. U verklaart simpelweg dat zij u wel zochten. Aangezien u gewoon thuis en op het platteland was met de koeien, kan het echter niet zo moeilijk zijn geweest om u terug te vinden (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaart dat het niet mogelijk was omdat Al-Shabaab de macht heeft in de regio en hier niet van op de hoogte mocht zijn. U zou wel voorzichtig zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 16). Aangezien u een veehouder was en regelmatig met de koeien op stap was om hen te laten grazen, is het zeer eigenaardig dat zij u maandenlang zouden hebben gezocht, maar nergens zouden hebben kunnen vinden. **Kortom, niet alleen het feit dat uw herkomst en etnische afkomst (Madhiban) ongeloofwaardig zijn, maar ook de opeenstapeling aan tegenstrijdigheden met betrekking tot uw problemen, zorgen ervoor dat u op geen enkele manier een zicht hebt gegeven op uw werkelijke situatie, herkomst, identiteit en/of motieven om asiel aan te vragen.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Badhaadhe gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 8 juni 2015 trouwens meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit of etnische afkomst (Madhiban). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar

België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië".

Ter zitting legt hij een geboortecertificaat neer en toont hij Somalische bankbiljetten en een SIM-kaart die uit zijn regio zou komen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker is het niet eens met de bestreden beslissing. Verzoeker meent dat hij zijn plicht nakwam om zijn herkomst en woonplaats te bewijzen. Aangezien verzoeker bij zijn aankomst in België niet over enig identiteitsdocument beschikte, heeft hij zich aangemeld bij de Somalische ambassade te Brussel teneinde zijn identiteit en nationaliteit te laten bevestigen. Slechts na een interview, waarbij verzoeker bevraagd werd over zijn land van herkomst, werd aan hem een nationaliteitsverklaring afgeleverd, waarin bevestigd wordt dat hij is geboren in Sentara (Somalië) en dat hij van Somalische nationaliteit is. Hiermee werd ook bevestigd dat het dorp Sentara wel degelijk bestaat. Indien zou gebleken zijn dat verzoeker niet uit Somalië kwam of dat er op zijn minst aan getwijfeld kon worden, dan is verzoeker van mening dat de Somalische ambassade toch nooit een nationaliteitsverklaring zou hebben afgeleverd.

Verzoeker voert nog aan dat het feit dat hij niet bijzonder gedetailleerd heeft geantwoord en dat er tegenstrijdigheden zijn geslopen in zijn verklaringen, te wijten is aan een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Verzoeker was onder de indruk van de vragen, zou psychisch enorm lijden onder de situatie, alsook zou hij de tolk niet altijd goed begrepen hebben en hij nooit veel oog heeft gehad voor de details.

2.2. Verzoeker vraagt in hoofdorde "dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus wordt toegekend; In ondergeschikte orde en indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van mening zou zijn dat de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen".

Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.5. Aangezien verzoeker verklaart op 10 februari 1993 geboren te zijn in Sentara, Badhaadhe district, provincie Lower Juba en heel zijn leven daar heeft gewoond tot zijn vlucht op 6 april 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en tweeëntwintig jaar in Badhaadhe, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.6. Vooreerst kan met verwerende partij vastgesteld worden dat de commissaris-generaal het bestaan van het dorp Sentara niet wordt betwist maar wel verzoekers beweerde herkomst uit dit dorp. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst, met zijn sociale omgeving, met de milities uit zijn streek en andere bijzonderheden uit Sentara en Badhaadhe. Verzoeker faalde echter op al deze punten. Het verzoekschrift gaat niet *in concreto* in op de vele onwetendheden en ontkent niet dat hij inderdaad tekortschoot in zijn kennis. Verzoeker meent echter dat er redenen zijn waarom hij onvoldoende kennis had en dat deze redenen niet werden meegenomen in de besluitvorming.

2.7. Echter de Raad ziet niet in waarom een veehouder die duidelijk wel over de cognitieve capaciteiten beschikt om Engels te leren en naar Europa te komen, zijn leefomgeving niet kan beschrijven te meer het een kleiner dorp betreft en dus een kleinere leefgemeenschap (gehoor, p. 9). Het is aldus volstrekt onaanvaardbaar dat verzoeker naast Wadajir geen andere nabijgelegen dorpen kent terwijl dit net voor een veehouder tot de dagelijkse realiteit moet behoren, zij het omwille van het afbaken van graaslanden en akkers, het vinden van waterputten en het handel drijven op de markten. *In casu* staat verzoekers ontbrekende kennis over zijn eigen omgeving bovendien in schril contrast met zijn goede geografische kennis van Kenia waar hij slechts kort zou geweest zijn op weg naar Nairobi (gehoor, p. 32-33). Ook kent verzoeker de rivier die in zijn streek water aanvoert niet maar is hij wel bekend met een andere verder afgelegen grote rivier uit Somalië waar hij nooit kwam. Verzoeker ontkent zelfs dat er in Badhaadhe ook een rivier is (gehoor, p. 9). Verzoekers beschrijving van Badhaadhe stad is geheel betekenisloos (gehoor, p. 10; "normale mensen" en oude en nieuwe gebouwen) terwijl hij wel de naam

van de districtscommissaris van Badhaadhe kan geven die, zoals ook de Al-Shabaab woordvoerder uit Mogadishu, gemakkelijk kan worden opgezocht en ingestudeerd.

2.8. Verzoekers gebrekkige clankennis haalt zowel zijn clanherkomst als zijn herkomst uit Somalië verder onderuit. Immers verzoeker kan bezwaarlijk zijn onwetendheid toedekken door te stellen dat *“het feit dat verzoeker zich vergist m.b.t. de clans, is te wijten aan het feit dat hij hiervoor nooit veel aandacht had. In Somalië mag clankennis dan wel zeer belangrijk zijn, verzoeker (en ook zijn ouders) was van mening dat je hiermee niets koopt en dat het dus eigenlijk minder belangrijk is”* wanneer hij net het tegenovergestelde heeft beweerd tijdens zijn gehoor waar zijn vader een *“invloedrijk dorpsoudste”* was (gehoor, p. 6). Hoe dan ook is een dergelijke bewering geheel strijdig met het belang dat in Somalië aan de clanherkomst wordt gehecht zoals de bestreden beslissing terecht stelt op basis van de toegevoegde informatie en die door verzoeker niet wordt betwist. Bovendien gaat verzoeker met deze uitspraak ook in tegen de essentie van zijn asielaanvraag dat geheel is gesteund op zijn beweerdelijke clanafkomst van minderheidsclan de Madhiban.

2.9. De Raad wijst er bovendien op dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een zo volledig en coherent mogelijk verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), noch de bewering dat *“De problemen die verzoeker heeft ervaren in Somalië hebben een enorme indruk op verzoeker achtergelaten, waardoor hij psychisch enorm lijdt onder de situatie”* nu dit geenszins uit zijn verklaringen kan blijken. Integendeel verzoeker bezit duidelijk ingestudeerde kennis en zijn verhaal over Kenia is nauwgezet en getuigt van zijn mogelijkheid tot het weergeven van herinneringen. Verzoeker legt, zoals verwerende partij terecht stelt, ook geen medisch getuigschrift neer die op trauma's zou wijzen.

2.10. Verzoeker voert nog aan dat hij *“ondanks het feit dat hij het tegendeel aangegeven heeft, de tolk niet altijd goed begrepen heeft en dat hij dus ook vreest dat de tolk niet altijd correct heeft weergegeven wat hij bedoelde. Verzoeker merkt op dat er verschillende dialecten zijn en dat deze uiteraard sterk van elkaar verschillen, waardoor het tolken niet altijd even vlot verliep en waarbij er dus fouten kunnen gebeurd zijn.”*

2.11. Uit het administratief dossier blijkt niet dat er zich tijdens het CGVS-verhoor vertaalproblemen hebben voorgedaan en dat verzoeker tijdens de verhoren opmerkingen heeft gemaakt aangaande de tolk. Verzoeker blijkt alle vragen goed te hebben begrepen. Verzoeker werd er in het begin van het gehoor nog uitdrukkelijk op gewezen dat hij, indien hij een vraag niet goed begreep, dit onmiddellijk moest zeggen (gehoor, p. 1-2). Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt tevens dat verzoeker op het einde van het gehoor geen bijkomende opmerkingen heeft wanneer gevraagd werd of hij alles goed verstaan heeft, of hij alles heeft kunnen uitleggen over de redenen waarom hij uit Somalië vertrokken is en er niet naar terug kan of wil gaan (gehoor, p. 37). Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe welke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd of omdat hij de tolk toch niet zou hebben begrepen, niettemin hij wel kon antwoorden op de vragen. Geenszins kan de loutere vaststelling dat er meerdere dialecten gesproken worden in Somalië op zich aanleiding geven tot (ver)taalproblemen, immers talen worden vaak in meerdere landen gesproken of tolken kunnen meerdere talen spreken, zij het als moedertaal dan wel als tweede of derde taal. Verzoeker gaat er tot slot aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen. Verzoekers argument is dan ook niet aangetoond. Verzoekers opmerking komt dus voor als een *post-factum* bewering, is niet enkel ongegrond, maar eveneens laattijdig.

2.12. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond en voorts ook niet behoort tot de minderheidsclan de Madhiban. De overige

argumenten van verzoeker inzake zijn liefdesaffaire met een meerderheidsclan heeft dan ook geen grond en blijft zoals de bestreden beslissing terecht stelt uiterst vaag en ongeloofwaardig (onder meer kon verzoekers vader de hand van het meisje niet vragen in de vierde maand van 2014 wanneer het meisje reeds vermoord werd door haar familie op het einde van 2013 (gehoor, p. 15-17)). Verzoekers verplichte inlijving bij de Al-Shabaab kan evenmin enige grond van waarheid hebben. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van verzonnen beweringen.

2.13. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift nog een nationaliteitsakte. De bewijskracht van documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij bekend is met Somalië en de Somalische gemeenschap uit dit land.

2.15. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een fotokopie van een *Declaration of Nationality*, uitgereikt op 28 mei 2015 door de Somalische ambassade te Brussel. Ter terechtzitting legt verzoeker nog een fotokopie van een geboorteakte neer uit Jubaland.

2.16. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het document uit Somalië slechts een fotokopie is waaraan de Raad principieel geen geloof aanhecht aangezien deze makkelijk te vervalsen zijn aan de hand van allerhande knip- en plakwerk. Ter terechtzitting worden geen originelen getoond. Verzoekers verklaringen ter terechtzitting over de wijze waarop hij deze stukken verkreeg blijven vaag. Hoe dan ook dienen de neergelegde documenten om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Dit is *in casu*, gelet op het voorgaande, niet het geval. Aan het neergelegde geboortecertificaat kan geen geloof worden gehecht. Evenmin kan dan dit stuk het geloof in het asielrelaas herstellen.

2.17. Verzoeker kan bezwaarlijk met het ter terechtzitting voorgelegde Somalisch bankbiljet of de ter terechtzitting getoonde SIM-kaart zijn nationaliteit aantonen nu een bankbiljet gemakkelijk te verkrijgen is en over deze SIM-kaart geen nadere informatie kan worden gegeven, noch wordt aangetoond dat deze uit Somalië afkomstig was. Voorts heeft verzoeker nooit aangegeven in Somalië over een GSM te beschikken of telefonische contacten te hebben gehad.

2.18. Wat betreft de Declaration of Nationality voegt de verwerende partij bij de nota de "*COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014*" die steunt op onderzoek door Cedoca van 2012 "*naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk*

1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”.

Hieruit kan blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikten aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een andere nationaliteit bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend.

De neergelegde stukken geven daarbij niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Ten slotte geeft de ambtenaar van de ambassade zelf toe niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken zodat de uitreiking van identiteitsdocumenten niet is gebeurd op basis van dergelijke objectieve gegevens. Verzoekende partij kan aldus mits het neerleggen van de documenten van de Somalische ambassade haar land van herkomst niet aantonen.

Dit klemmt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de COI Focus: *“Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat “officiële” documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden “verkocht” door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft “De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.”*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

2.19. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij meent dat *“Indien zou gebleken zijn dat verzoeker niet uit Somalië kwam of dat er op zijn minst aan getwijfeld kon worden, dan is verzoeker van mening dat de Somalische ambassade toch nooit een nationaliteitsverklaring zou hebben afgeleverd.”* wanneer uit het document noch de rechtsbasis, noch bevoegdheid van de Somalische ambassade kan blijken wat des te meer klemmt nu de gebruikte criteria en gevolgde procedure bezwaarlijk ernstig zijn en de praktische verificatie niet kon of is gebeurd. De toegevoegde (fotokopie van de) nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade is dan ook niet bewijskrachtig.

2.20. Aldus concludeert de Raad dat de *“Nationaliteitsverklaring ambassade Somalië”* - waarvan de Raad niet betwist dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.21. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.22. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker biedt immers geen zicht op zijn werkelijke verblijfssituatie voor zijn komst naar België laat dus vrijwillig na een eventuele nood aan internationale bescherming aan te tonen.

2.23. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.24. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.25. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.26. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK